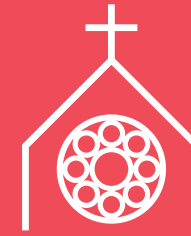
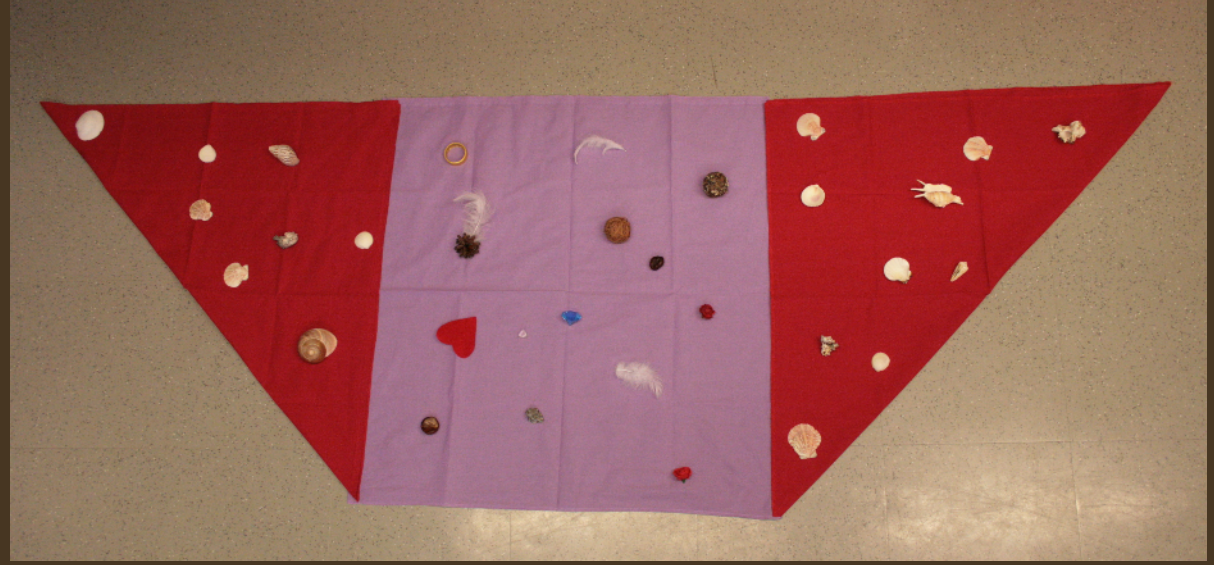

Lattiakuvat lapsille ja varhaisnuorille

SUOMEN 1859
LÄHETYSSEURA

Joona ja Jumalan antama tehtävä
Samuel – rakastettu ja kutsuttu

Joona ja Jumalan antama tehtävä

...

Joonan kirja

Työryhmä:

Satu Reinikainen,
Annamari Tuomela
ja Katinka Käyhkö
2010

Teema:

Hankalat tehtävät ja meidän tehtävämme maailmassa

Lauluja:

Me saimme kädet toimivat
(Simojoki-Perkiö)
Pienet rakentajat me
(trad. Afrikasta)
Sinun siunaavan kätesi alla
(Simojoki-Kaskinen: Jumis)

Kohderyhmä:

Noin 5–12 -vuotiaat.

Ohjaajan ohjeistus /
lattiakuvien kulku

Ohjaajan tai yhteinen puhe /
kertomus

Tarvikkeet:

- Pitkä sininen, ohut kangas.
(Kankaasta on tarkoitus saada tehtyä ympyrä osallistujien eteen)
Kankaan sijasta voidaan käyttää pitkää köyttä.
- Valkoinen ympyrän mallinen kangas
(vaihtoehtoisesti neliö, josta taitellaan ympyrä)
- Koristelumateriaalia; kiviä, käpyjä, tikkuja, oksia jne.
"esteiden" merkeiksi ja iloisempia materiaaleja; lasikiviä,
sifonkeja, höyheniä, simpukoita jne. esteiden raivaamista varten
- Kynttilä (ja tulitikut 😊)

Aloitus:

Osallistujat odottavat tilan ulkopuolella. Ohjaajat ovat ovella sanomalehtipaperien kanssa ja kutsuvat jokaista vuorollaan nimeltä. "Ilkkaa, Ilkka, tule!". Kun osallistuja on ovelta, ohjaajat sanovat: "Meillä on sinulle tehtävä. Tule tästä paperista läpi sillä tavalla miten tämä aamuski lähti käyntiin: pirteästi, hitaasti, unisesti jne." Kun osallistuja on tullut läpi, sanotaan vielä silmiin katsoen: "Tervetuloa, Ilkka! Ota nyt itsellesi paikka piiristä ja odottele hetki muita."

Kun kaikki ovat tulleet, aloitetaan yhdessä. Jokainen saa sanoa nimensä muille, kun ohjaajat kuljettavat pitkää sinistä kangasta hänen ylitseen. Muut sanovat "Huomenta, N!"

Kun kaikki (myös ohjaajat) ovat sanoneet nimensä, pyöritetään pitkää sinistä liinaa lattianrajassa kuin hyppynarua hypittäessä hiiressä häntää. Jalat pitää yrittää nostaa ilmaan niin, ettei kangas osu niihin.

Johdatus aiheeseen:

Meillä kaikilla on monenlaisia tehtäviä päivittäin. Äskenkin meillä oli jo monta tehtävää, piti tulla paperista läpi, valita paikka, kertoa nimi jne. Ja me kaikki osasimme hienosti! Meillä on tehtäviä myös kotona, koulussa, työpaikalla, harrastuksissa jne. Millaisia? (Oman pedin petaaminen, läksyjen tekeminen, lelujen kerääminen...). Entä kuka tehtäviä antaa? (Isä, äiti, opettaja, kerhotäti...)?

Kuvan rakentaminen:

Ohjaaja pyytää 2-3 avustajaa mukaansa leivittämään pitkän kankaan / köyden suureksi ympyräksi.

Mikä tämä voisi olla? [Kuunnellaan osallistujien ajatuksia](#). Tänäpä se kuvaa Jumalan antamaa tehtävää.

Raamatussa kerrotaan, kuinka eräs mies, nimeltään Joonas, oli saanut tehtävän Jumalalta. Hänen tehtävänsä oli kertoa ihmisille Jumalan tahdosta. Hänen piti lähteä valtavan suureen Niiniven kaupunkiin, jossa ihmiset tekivät paljon pahaa. Joonan piti kertoa siellä asuville ihmisille, että Jumala halusi heidän muuttavan pahat tapansa ja alkavan elää Jumalan tahdon mukaisesti. Mutta Joonas ei halunnut tehdä tätä tehtävää! Hän lähti karkuun ja meni piiloon.

Miksi Joonas ei halunnut lähteä tekemään Jumalan antamaa tehtävää?

[Voitte pohtia tätä yhdessä tai jättää kysymyksen ilmaan, jokaisen oman pohdinnan varaan.](#)

Onko sinulla sellaisia tehtäviä, joita et haluaisi tehdä? Valitse niistä nyt yksi, erityisen hankala tai ikävä tehtävä, sellainen jota ollenkaan haluaisi tehdä. Hae koristeluesineitä oman vaikean tehtäväsi merkiksi. Aseta merkit kankaan / köyden viereen omalle kohdallesi piiriä. Mieti samalla, miksi tätä tehtävää on sinusta niin vaikea tehdä.

[Osallistujat vievät merkkinsä. Anna tilaa ja aikaa rakentamiselle.](#)

Haastatellaan väkeä: mitä tehtäviä ja syitä tekemättömyydelle löytyy?

Kuinka moni on joskus joutunut tekemään jonkin sellaisen tehtävän, mitä ei olisi halunnut tehdä? (käsi ylös! -> aika moni tai kaikki...)

Noustaan seisomaan, ja näytetään kaikki yhtä aikaa ilmeillä, äänillä ja eleillä, millaista on, kun pitää tehdä tehtävä, jota ei ollenkaan haluaisi tehdä!

[Ohjaaja ottaa valkoisen ympyrän muotoisen kankaan \(vaihtoehtoisesti neliön voi taitella ympyrän malliseksi\) ja pyytää avustajan viemään sen kanssaan kuvan keskelle.](#)

Eri ihmiset odottavat meiltä, että tekisimme meille annetut tehtävämme. Esim. äiti voi odottaa, että siivoat oman huoneesi. Jumala oli antanut tehtävän Joonalle ja odotti, että Joonas tekisi sen. Jumala odotti kärsivällisesti, että Joonas menisi Niiniveen, vaikka Joonas pakeni ja piileksi, ehti jopa kalan vatsaankin. Lopulta Joonas meni ja teki hänelle annetun tehtävän, tosin edelleen nuristen. Joonan viemä Jumalan viesti sai Niiniven asukkaat muuttumaan: he eivät enää tehneet pahaa, vaan katuivat ja alkoivat elää Jumalan tahdon mukaisesti.

Jumala odottaa meitäkin. Hän ei lähde pakoon, eikä piileksi niin kuin kertomuksen Joonas teki. Jumala on myös valmis auttamaan meitä meidän omissa vaikeissa tehtävissämme. Voimme yksinkertaisesti pyytää Häneltä apua rukoillen. Jokainen meistä on Jumalalle tärkeä ja hänellä on myös jokaiselle meistä oma tehtävä. Tavalliset arkitehtävämme ovat nekin

Jumalalle arvokkaita. Jumala voi käyttää niitä toisten ihmisen auttamiseen ja oman rakkautensa osoittamiseen.

Jumalan rakkauden selvin merkki on Jeesus. Siksi sytytämme nyt Kristus kynttilän. Katsele nyt omaa hankalaa tehtävääsi. Jätä se hiljaa rukoillen Jumalan tietoon.

[Ohjaaja kuljettaa kynttilää aika hitaasti ja aika matalalla kangas / köysi piirin vieressä. Jokaisen on saatava nähdä kynttilän valon kulku oman hankalan tehtävän ylitse. Aseta lopuksi Kristus -kynttilä valkoiselle keskustalle.](#)

Rukous:

Rakas Jumala, kiitos siitä, että sinulla on minullekin tehtävä. Anna minulle voimia ja rohkeutta tarttua siihen. Kiitos, että olet kanssamme silloinkin, kun omat tehtävämme tuntuvat ylivoimaisilta. Kiitos rakkaudestasi ja valosi kirkkaudesta. Jää meitä siunamaan. Aamen.

Loppulaulu (mieluusti laululeikkinä!)

Huom!

[Jos osallistujia mietityttää se, mitä Joonalle tapahtui, voi ohjaaja kertoa lyhyesti esim. näin:](#) "Joonas kiukutteli vielä tehtävänsä tekemisen jälkeenkin Jumalalle. Jumala kuitenkin keskusteli Joonan kanssa, ja kertoi kuinka paljon hän rakasti sekä Joonaa että Niiniven asukkaita. Jumala halusi hyvää sekä Joonalle, että Niiniven väelle. Joonan apu oli ollut tarpeen."

SAMUEL – RAKASTETTU JA KUTSUTTU

Tehnyt:

Satu Reinikainen ja Aulikki Mäkinen,
muokkaus Katinka Käyhkö

Teema:

Jumala kutsuu ja antaa tehtävän.
Tehtävän saamme tehdä hänen suojassaan.

Lauluehdotuksia:

Suojassa enkelin. Lauletaan myös viittoen.

Sinun siunaavan kätesi alla (esim. Jumis)

Jumalan kämmenellä (VK 499)

Pieni liekki lepattaa (Kirkkomuskari 20)

Minä olen ihme (Kirkkomuskari 34)

Kohderyhmä:

Noin 5–12 -vuotiaat

Tarvikkeet:

1 keltainen ja 2 punaista liinaa
koristelumateriaalia
Kristus-kynttilä
tuohus

Ohjaajan ohjeistus / lattiakuvien kulku
Ohjaajan tai yhteinen puhe / kertomus

Annetaan jokaiselle nimikylpy: kukin vuorol-
laan laittaa silmänsä kiinni. Muut kutsuvat
häntä nimeltä erilaisilla äänenpainoilla, kuin
herätellen häntä. Kun asianomainen avaa
silmänsä, sanotaan vielä yhdessä: tervetu-
loa, XX!

Ohjaaja:

Kuinka olet herännyt tänään? Oliko aamusi
tosi reipas, hirmuisen hidaskäsi vai jotakin siltä
väliltä?

(kuulostellaan aamuja tai tehdään viittausää-
nestys, viimeiseksi hitaimmin / vastahakoisim-
min heränneet)

Ohjaaja: Peiton alla on usein mukava olla.
Joskus sieltä peiton suojasta ei haluaisi tulla
pois. Mikä muu antaa meille suojaa?
Millaisia erilaisia suojia on olemassa?”

Halukkaat näyttävät liikkeellä tarkoittamaan-
sa suojaa. Toiset arvaavat ja tekevät sitten
saman liikkeen.

Kuvan rakentaminen:

Pyydä kahta osallistujaa asettamaan keskel-
le lattiaa keltainen liina isoksi neliöksi. Pyydä
uudet ihmiset asettamaan liinan molemmin
puolin punaiset kankaan kolmioiksi. (Kärjet
samaa suuntaan, kts. kuva)

Ohjaaja:

”Mikähän tämä mahtaa olla?” Osallistujat ehdottavat... ”Se voisi olla mitä tahansa näistä. Tässä kertomuksessa se on viitta!”

Kertomus:

Eräs nainen toivoi hartaasti lasta. Toivoi ja rukoili. Hän toivoi lasta niin kovasti, että lopulta lupasi antaa lapsen Jumalalle, jos Jumala vain vastaisi hänen rukoukseensa.

Jumala kuulee naisen rukoukset ja niin naiselle syntyy poika. Pojan nimeksi annetaan Samuel. Se tarkoittaa Jumalalta pyydetty. Äiti rakastaa Samuelia enemmän kuin mitään muuta ja pitää hänestä hyvää huolta. Aika kuluu ja Samuel kasvaa. Lopulta äidin on aika toteuttaa lupauksensa. Hän vie pienen Samuelin temppeliin, koska ajattelee Jumalan asuvan siellä. Pappi Eeli ottaa pojan luokseen asumaan ja saamaan opetetusta.

Äiti ei lakkaa rakastamasta Samuelia. Joka vuosi hän tekee Samuelille uuden kauniin ja lämpimän viitan. Hän pääsee käymään temppelissä Samuelin luona vain kerran vuodessa. Heillä on kova ikävä toisiaan, mutta viitan lämpö on kuin äidin syli. Pappi Eelin perheessä on ihan hyvä olla. Eeli rakastaa Samuelia.

Eräänä yönä, Jumalan lampun yhä palaessa temppelissä (vie kynttilä keltaisen kannan päälle), Samuel näkee unta. Jumalalla on Samuelille asiaa. Hän kutsuu Samuelia

nimeltä. (Kutsutaan mekin: Samuel, Samueel...) Jumala haluaa antaa Samuelille tehtävän. Hän kutsuu Samuelin profeetan tehtävään, eli kuuntelemaan Jumalaa ja kertomaan ihmisille, mikä Jumalan tahto on. Samuelin ensimmäinen tehtävä ei ole helppo. Hänen on kerrottava Eelille ja tämän aikuisille pojille, että he ovat tehneet jo kauan vääriä asioita. Jumala aikoo rangaista Eeliä ja tämän poikia raskaasti.

Samuel makaa aivan hiljaa aamuun asti. Hän kääriytyy viittansa suojaan. Häntä pelottaa! Samuel ei haluaisi kertoa Jumalan viestiä, sillä hän rakastaa Eeliä. Entä, jos Eeli suuttuu Samuelille tai alkaa vihata häntä? Olisiko parempi olla hiljaa...?

Ohjaaja:

Näytä asennolla, miltä tuntuu kun pelottaa kertoa jotakin asiaa.

Viitan punainen väri muistuttaa meitä ihmisistä, jotka rakastavat meitä ja joita me rakastamme. Ihmisistä, jotka ovat meille tärkeitä. Mieti asioita, joita sinun on ollut vaikea kertoa heille, mutta olet kuitenkin lopulta uskaltanut. Vie punaisille liinoille simpukoita / helmiä niiden asioiden merkiksi.

Keltainen väri puhuu meille Jumalasta, joka rakastaa meitä aina. Elämässäsi on joskus vaikeita, hankalia tai muuten vain sellaisia asioita, joita ei ole voi tai halua kertoa kenellekään. Sellaisetkin asiat voi aina kertoa Jumalalle. Hän kuuntelee meitä tarkasti. Voit

viedä halutessasi tällaisten asioiden merkiksi jotakin viitan keskelle, Jumalan keltaisen värin päälle.

Ohjaaja ottaa kynttilästä tulen tuohukseen (= ”Samuel”) ja sanoo: ”Samuel kuunteli Jumalaa. Hänellä on tärkeää sanottavaa myös meille” Ohjaaja kääntyy tuohuksen kanssa vieressään istujaa kohti ja sanoo: ”Jumalan luona olemme suojassa”, ojentaen samalla tuohuksen. Jokainen sanoo samoin vieressään istujalle ja antaa tuohuksen eteenpäin.

Tuohus viedään viitan lähelle.

Kertomus jatkuu:

Samuel sai Jumalalta voiman ja rohkeuden kertoa Eelille, mitä Jumala oli yöllä puhunut. Eikä Eeli lakannut rakastamasta Samuelia. Samuel oppi kuuntelemaan Jumalan puhetta. Hänestä kasvoi arvostettu mies, jota kutsuttiin Jumalan profeetaksi. Aikuisena Samuel sai usein kuulla, mitä Jumala puhui ja hän kertoi Jumalan viestit toisille ihmisille. Samuel kasvoi rohkeaksi eikä hän enää pelännyt puhua ihmisille, mitä asiaa Jumalalla näille oli.

Rukous:

Rakas Taivaallinen Isä, kiitos Samuelin antamasta esimerkistä. Auta meitäkin kuuntelemaan sinua. Näytä meille myös ne tehtävät, joihin toivot meidän tarttuvan. Anna meille rohkeutta toimia, kun on toiminnan aika.

Amen.